

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja in

**Svetega Antona
Padovanskega**

Leto XXVI, številka 608 datum 21. 8. 2022

NATANAEL (JERNEJ), apostol Janez v evangeliju ne omenja Jezusovega štiridesetdnevnega bivanja v puščavi ... in tudi ne pove, da ga je satan skušal. Opisuje, kako se je od Jordana odpravil proti Galileji in tam nabiral nove učence. Filip je kratko povabilo: **Hodi za menoj**, vzela zares in se mu brez pomišljanja pridružil.

Drugeče je bil z Natanaelom. Ko ga je Filip povabil, naj gre za Jezusom, svojim rojakom iz bližnjega Nazareta, si Natanael ni mogel kaj, da se ne bi ob ta kraj in njegove prebivalce obregnil. Iz Nazareta niti poštenega človeka ni pričakovati, kaj šele da bi o kakšnem Nazarečanu pisal Mojzes ali bi ga omenjali preroki.

Zelo se je motil ... Malo zatem je priznal, da Jezus iz Nazareta ni le kakšen poštenjak, temveč je celo Božji Sin in Izraelov kralj. Kratak pogovor mu je odkril, da **Jezus pozna njegove najbolj skrite misli**. *Kaj, če mu teh misli ni sam Jezus položil v srce, ko so bile pa tako lepe, čiste, poštene in brez zvijače?*

Za Natanaela je bilo srečanje z Jezusom izjemno odkritje. Jezus mu napove, da ni zadnje. Koliko jih še bo, večjih, lepših in še bolj osrečujočih. **Osebnost Božjega Sina je tako bogata, da človeka, ki je odprt zanjo, preseneča z vedno novimi spoznanji.**

Od **21. 8. do 3. 9. 2022** doma ne bo daritve – sv. maše! Razen v nedeljo, 28. 8., ko bo z vami **p. Vili Lovše DJ**. V tem času me bodo nadomeščali:

- **g. dekan nadžupnik Tadej Legnar** (02/876 40 34 ali 031/595 240) in
- **prodekan p. Jože Poljanšek DJ** (040/482 560)
- **župnik Marko Drevenšek** (041/559 549).

Ned., 28. 8.
22. NEDELJA
MED LETOM
Na Sv. Antonu
ne bo daritve –
sv. maše!

Ob 11. uri na Janževskem vrhu
LEPA NEDELJA ob spominu na
MUČENIŠTVO JANEZA KRSTNIKA
za + Janeza Miklavca, st. in Marijo Kaiser
Spomin: za + Jakoba Krautbergerja
Na čast sv. Hubertu za žive in + lovce

V eni izmed oddaj ob 30-letnici slovenske države je voditelj vprašal sogovornika, bil je eden od politikov, ki so tkali obleko mlade države, ali se mu ne zdi, da je Slovenija razdeljena bolj kot kdajkoli prej. Krilatica, o kateri te čase veliko govorimo. Odgovor ga je nekoliko presenetil, to se je videlo, gost je dejal, po spominu pišem, da so **različna mnenja v demokraciji nekaj povsem normalnega – celo zaželenega**. Je pa res, da smo bili dolga leta vajeni živeti v družbi, v kateri vsi mislijo – *oziroma morajo misliti* – enako. In smo zato prepričani, da bi tako moralo biti tudi sedaj, da se zato zdi, da je družba razdeljena. Pa je samo normalna. Taka, kot mora biti, pluralna, torej, in da je v vsem tem bolj bistveno vprašanje, **koliko smo sposobni ljudje različnih mnenj primerno sobivati**.

Kot »profesionalni« oznanjevalec sem tudi sam ničkolikokrat v skušnjavi, da bi se trudil »pritegniti« ljudi v cerkev ... da bi skušal »zadržati« mlade po birmi ... da bi ... preberite samo, kakšne glagole uporabljamo, nekaj povsem drugega so od tega, kar svoje učence povsem nedvoumno sprašuje Jezus: **»Ali hočete tudi vi oditi?«**

Zanj je pri učencu na prvem mestu **svoboda**, ker samo ta zagotavlja, da gre pri vsem skupaj za **osebno odločitev**, ki bo tudi edina prenesla tako ugodne kot neugodne okoliščine. Ker si lahko učenec samo, če se za to **odločiš**, ne, če si v to kakorkoli prisiljen: **»Besede večnega življenja imaš in mi trdno verujemo in vemo, da si ti Sveti od Boga.«**

Morda pa raje prepričujemo in ne oznanjamo samo zato, ker smo še vedno tako zelo okupirani z uspehom, s statistiko, z rezultatom, po katerem smo vajeni ceniti svojo vrednost. Kot da ne vemo, da je najlepše oznanilo, ki ga imamo kristjani za svet – *drugačen od nas* – prav **spoštovanje**. Ali kot bi rekli z neko drugo frazo, **»živi in pustí živeti«**.

<p>Ned., 4. 9. 23. NEDELJA MED LETOM</p>	<p>Prva nedelja – darovanje za potrebe župnij Ob 8.uri za + Marijo Iršič, obl., Franca in Štefko ter sorodnike <u>po maši: vpis v 1. razred veroučne šole</u> Ob 10. uri na Sv. Antonu za vse + Žebrekeve in Marijo Ovčar</p>
---	--

September ... Nov mesec ... novo pastoralno leto. Beseda *september* je latinskega izvora. Pomeni sedem. September je bil v rimskem koledarju sedmi mesec. September je nosilec nečesa svetega. V bibličnem jeziku je sedem sveto število (*sedem zakramentov*). V človekovem organizmu se vsakih sedem let zamenjajo vse celice. Vsakih sedem let je človek novo bitje. **September nas torej spominja na nekaj novega ... spominja nas na novo dobo našega življenja**. Z njim začenjamo čas po dopustih in po počitnicah. Slovensko temu mesecu rečemo **kimavec**. Poudarek je na drugem zlogu. Čemu ta mesec prikimava? Izraža dobrodošlico? Se strinja, da življenje zopet vzamemo v roke? Nam potrjuje, da je življenje sveto? Nas vabi k svetosti?

Septembrska vsebina pastoralnega življenja je vsako leto velik izziv. Kako bomo vstopili in zastavili v novo dobo?

Pon., 5. 9. Mati Terezija	Ob 19. uri za + Hildo in Vilija Poročnika
Tor., 6. 9. Zaharija	Ob 19. uri Bogu in Devici Mariji na čast ... za dušni in telesni blagor veroučencev in staršev
Sre., 7. 9. Regina	Ob 8. uri Za žive in + župljane
Čet, 8. 9. ROJSTVO DEVICE MARIJE	DAN ČEŠČENJA, MOLITVENI DAN Ob 7. uri začetek češčenja Sv. Rešnjega Telesa Ob 8. uri za + župnika Franca Bračiča <i>Spored češčenja: od 9.00 – 10.00 Josipdol in ostali</i> <i>Od 10.00 – 11.00 Lehen in ostali</i> <i>Od 11.00 – 12.00 Janževski vrh in ostali</i> <i>Od 12.00 – 14.00 (po pouku) veroučenci</i> <i>Od 14.00 – 16.00 odmor</i> <i>Od 16.00 – 17.00 Orlica in ostali</i> <i>Od 17.00 – 18.00 Hudi kot in ostali</i> <i>Od 18.00 – 19.00 Ribnica na Pohorju in ostali</i> Ob 19. uri za + Alojza Ladineka
Ob 10. uri <i>na Sv. Antonu</i> <i>za + Marijo Osrajnik</i>	
Pet., 9. 9. Peter Klaver	Ob 19. uri za + Heleno in Antona Gregorca
Sob., 10. 9. Nikolaj Tolentinski	DAN ČEŠČENJA, MOLITVENI DAN Ob 9. uri začetek češčenja Sv. Rešnjega Telesa Ob 10. uri na Sv. Antonu <i>za + Mihaela Kanopa, st.</i> Začetek novega veroučnega leta ... blagoslov torb Ob 19. uri za + Marijo in Antona Hartmana
Ned., 11. 9. 24. NEDELJA MED LETOM, KATEHETSKA	Začetek novega veroučnega leta ... blagoslov torb Ob 8. uri za vse + Brišnikove in Jerebove <i>Ob 10. uri na Sv. Antonu</i> <i>za + Dušana Kovača in vse + Barakarjeve</i>

**Vem, komu verujem.
Vero krepim(o) v družini in v župniji.
Živim(o) jo povsod in oznanjaj(mo) jo vsem!**

STARŠI – PRVI OZNaNJEVALCI EVANGELIJA *Piše: Manica Marolt*

Kot oče in mama sva prva učitelja vere ... pa če doma omenjava Cerkev oziroma Boga ali pa ne. Z vsem, kar govoriva in delava, ali pa ne, jih učiva. Mogoče to težko verjamete, toda sama vedno znova opažam, kako velik vpliv in moč ima na otroke najin način delovanja ter spopadanje z vsemi izzivi, ki jih prinaša življenje. **Od najinega zgleada je največ odvisno, kdo in kaj bodo postali.**

Če hočeva torej, da so verni najini otroci ... če jih želiva vzgajati za nebesa, morava v večnost verovati in si je želeti najprej midva. Maša, zakramenti, molitve, poznavanje Jezusovega življenja, praznovanje cerkvenih praznikov (tradicija), verouk ... Vse to so pomembne stopnice na naši poti do nebes. Toda, če se ob tem prav vsak dan znova ne odločiva, da želiva živeti z Jezusom in se truditi živeti Njegov nauk, je vse zaman. Ta najin zgled, najina duhovna rast in razvoj, je največ, kar lahko glede vere predava prihodnjemu rodu.

Odločitev za naju ni lahka. Čeprav izhajava iz tradicionalnih krščanskih družin, nisva gojila osebnega odnosa z Bogom. Tudi Cerkev naju na to poslanstvo resnici na ljubo ni pripravila. Poleg tega najini otroci ne sprejemajo Cerkve in njenega nauka kot avtoriteto samo zato, ker naj bi jo. Želijo in pričakujejo več: potrebujejo razloge, zakaj ima verovanje v Boga smisel, kaj jim omogoča, katere pozitivne plati jim lahko prinese ... Vse to pa ob vseh vsakodnevnih izzivih zahteva še dodatni čas in trud ...

Ker sva smela postati starša, pa verjamem, da naju je Bog obdaril z vsem potrebnim, da sva usposobljena biti **prva pričevalca Evangelija** najinim otrokom. Čeprav danes ne veva, ali bodo kot odrasli želeli živeti po naukih krščanske vere, ali ne – *to je njihova popolnoma svobodna odločitev* – pa je nekaj gotovo: **če v veri rastemo vsi skupaj, kot družina, je veliko bolje, kot da samo čakava, da bodo stvari, ki bi jih morala opraviti midva, naredili drugi. Prevzeti morava svojo odgovornost.** In danes je pravi dan, da s tem pričneva.

Kako? Počasi. Z majhnimi koraki. Toliko kot v tem trenutku zmoremo. Ne ozirati se nazaj in žalovati za zamujenimi priložnostmi.

Vse to pa **začiniti z zvrhano mero vztrajnosti** (*sadovi niso vidni takoj*), **ponižnosti** (*priznati napake in se učiti delati drugače*) in **potrpežljivosti** (*do samega sebe in drugih*). **Verjamem, da nam z Njegovo pomočjo lahko uspe.**